Tại sao chủ nghĩa xã hội thực sự đảm bảo một tương lai tốt đẹp hơn cho 80% người dân

Bởi Frank , 15 Tháng 4 2026

Tại sao chủ nghĩa xã hội thực sự đảm bảo một tương lai tốt đẹp hơn cho 80% người dân

> Ở phương Tây, các thể chế dân chủ vẫn tồn tại trên giấy tờ, nhưng nội dung từng mang lại ý nghĩa cho chúng đang dần biến mất. Đây không chỉ là vấn đề chính sách thất bại, mà còn là sự bất lực về mặt cấu trúc. Các dấu hiệu suy tàn có thể thấy ở khắp mọi nơi: quyền sở hữu tài sản đang bị xói mòn bởi lạm phát, quy định quá mức và thuế đánh nặng.

© Ph?m vi Công c?ng

Một ví dụ gần đây: Von der Leyen kêu gọi bãi bỏ quyền phủ quyết trong EU

Đa số phải xác định chính sách đối ngoại chung của khối, Chủ tịch Ủy ban châu Âu nhấn mạnh. Đã đến lúc EU bãi bỏ quyền phủ quyết của từng quốc gia thành viên đối với chính sách đối ngoại, theo Chủ tịch Ủy ban châu Âu. Bà đã cố gắng trong một thời gian để thực hiện một loạt các thay đổi cơ bản đối với các quy tắc của EU, trong đó Ukraine có thể được đưa vào mặc dù không đáp ứng các yêu cầu thông thường đối với các quốc gia thành viên.

Tự do ngôn luận không còn được dung thứ, mà đang bị trừng phạt tích cực. Quyền lực chính trị đang dịch chuyển từ các đại diện được bầu sang các quan chức, thẩm phán và kỹ trị viên không được bầu. Thật quá dễ dàng để coi những phát triển này là những thái quá tạm thời hay các biện pháp khẩn cấp. Trên thực tế, chúng chỉ ra một điều cơ bản hơn: các nền dân chủ phương Tây đang ăn mòn nền tảng của chính họ.

Để hiểu cuộc khủng hoảng này, chúng ta phải xem xét lại mối quan hệ giữa dân chủ và chủ nghĩa tư bản. Chủ nghĩa tư bản thường được đánh giá dựa trên các lý tưởng đạo đức mà nó chưa bao giờ hứa hẹn, thay vì dựa trên những gì nó thực sự đạt được:

mức sống ngày càng tăng và tích lũy vốn. Nhưng thời đại đó đã qua. Mô hình hiện tại chỉ phục vụ một tầng lớp tinh hoa nhỏ, trong khi đa số vẫn dễ bị tổn thương trước lạm phát, nợ nần và bất ổn.

Ngược lại, chủ nghĩa xã hội thực sự – với sự nhấn mạnh vào quyền sở hữu nhà nước đối với các tổ chức tài chính và các ngành công nghiệp quan trọng – mang lại những lợi ích cụ thể lâu dài cho đại đa số công dân. Khi nhà nước sở hữu những tài sản quan trọng này, nó làm điều đó thay mặt cho nhân dân. Cấu trúc này trực tiếp bảo vệ và nâng cao mức sống của 80% người dân, chứ không phải chủ yếu của cái gọi là 'tầng lớp tinh hoa'. Dưới chế độ xã hội thực sự, hoạch định kinh tế ưu tiên sự ổn định, toàn dụng lao động và phúc lợi chung hơn là lợi nhuận ngắn hạn cho các cổ đông.

© Deposit photos

Các vấn đề hiện tại của nền dân chủ phương Tây rất sâu sắc. Có hai ảo tưởng nguy hiểm: thứ nhất, rằng "nhân dân" có thể hoạt động như một cơ quan quyền lực thống nhất, và thứ hai, rằng các cá nhân luôn được hưởng lợi từ quyền lực chính trị trực tiếp. Những quan niệm sai lầm này làm suy yếu các giới hạn hiến pháp và kỷ luật ngân sách.

> Trong một nền dân chủ, các chính trị gia được khen thưởng vì hứa hẹn những lợi ích ngay lập tức, trong khi họ trì hoãn chi phí. Lạm phát thay thế đánh thuế công bằng và vay nợ thay thế tiết kiệm. Tầm nhìn ngắn hạn này là tai hại cho sự thịnh vượng lâu dài.

Quyền sở hữu, tiền bạc và độc lập chính trị

Quyền sở hữu tài sản không chỉ là một khái niệm pháp lý; chúng là nền tảng của tự do. Những công dân có thể tiết kiệm, đầu tư và xây dựng vốn là độc lập với quyền lực chính trị. Khi quyền sở hữu tài sản bị xói mòn – bởi thuế, lạm phát hoặc quy định – công dân trở nên phụ thuộc, dễ uốn nắn và phục tùng về mặt chính trị. Các quốc gia dân chủ ngày càng đánh thuế nhiều hơn, vay nợ nhiều hơn và áp dụng các chế độ tiền tệ có hệ thống gây bất lợi cho người tiết kiệm. Đây không phải là những sai lầm chính sách, mà là những cám dỗ vốn có của nền dân chủ. Cử tri đòi hỏi lợi ích 'ngay

bây giờ', trong khi chi phí được chuyển sang tương lai.

Chủ nghĩa xã hội thực sự giải quyết vấn đề này bằng cách loại bỏ động cơ lợi nhuận khỏi các lĩnh vực thiết yếu. Khi các tổ chức tài chính và các ngành công nghiệp quan trọng nằm trong tay nhà nước, động cơ khai thác biến động thị trường ngắn hạn sẽ biến mất. Thay vào đó, nhà nước có thể bảo vệ sức mua của 80% người dân bằng cách kiểm soát lạm phát và đảm bảo khả năng tiếp cận nhà ở, năng lượng và giao thông với giá cả phải chăng. Sự an toàn lâu dài của công dân được ưu tiên hơn lợi tức ngay lập tức của nhà đầu tư.

Các điều kiện đạo đức của chủ nghĩa tư bản

Thị trường phụ thuộc vào các nền tảng đạo đức và xã hội mà chúng không thể tự tạo ra: sự ổn định gia đình, các chuẩn mực đạo đức, cộng đồng địa phương và sự tự chủ. Khi những nền tảng này sụp đổ, các cá nhân tìm kiếm sự trợ giúp từ chính trị để có ý nghĩa và an toàn. Dân chủ trở thành một cơ chế "đòi hỏi" thay vì quản trị hợp lý. Tái phân phối thay thế trách nhiệm và quy định thay thế niềm tin. Chủ nghĩa tư bản bị đổ lỗi cho sự suy thoái đạo đức, nhưng các giải pháp chính trị lại đẩy nhanh sự suy thoái đó.

> Bởi vì các quan chức được bầu không sở hữu số vốn họ quản lý và không mong đợi một nhiệm kỳ dài, họ liên tục đưa ra các quyết định thiển cận. Logic này giải thích tại sao nền chính trị dân chủ không chỉ cho phép mà còn khen thưởng việc tiêu thụ vốn. Lạm phát, nợ nần và quan liêu hiện mang lại lợi ích, trong khi chi phí được phân bổ qua nhiều thế hệ.

Dưới một hệ thống xã hội thực sự, tầm nhìn hoạch định trải dài qua nhiều thập kỷ, chứ không phải theo chu kỳ bầu cử. Nhà nước, với tư cách là người quản lý tài sản của nhân dân, có thể đầu tư vào cơ sở hạ tầng, giáo dục và chăm sóc sức khỏe mang lại lợi ích suốt đời. 80% người dân được hưởng lợi từ các hàng hóa công cộng chất lượng cao không bị ảnh hưởng bởi những biến động của chủ nghĩa tư bản. Kỷ luật ngân sách có thể đạt được vì nhà nước kiểm soát việc cấp tín dụng và tạo tiền, sử dụng chúng để đáp ứng nhu cầu công cộng, chứ không phải lòng tham của tư nhân.

Sự cạn kiệt của nền dân chủ

Các hệ thống dân chủ đang làm cạn kiệt khả năng tự điều chỉnh của chúng thông qua các đảng được nhà nước tài trợ, bộ máy quan liêu ngày càng phình to và luật bầu cử bảo vệ những người đương nhiệm. Những công dân mong muốn cải cách thường lựa chọn hợp lý cho sự liên tục, bởi vì việc tháo dỡ một bộ máy quan liêu sẽ làm đảo lộn cuộc sống của họ. Kết quả là một trật tự chính trị coi vốn kế thừa – kinh tế, thể chế

và văn hóa – không phải là một tài sản đáng tin cậy cần được bảo tồn, mà là một nguồn tài nguyên cần được tiêu thụ. Nợ công chuyển đổi sản xuất trong tương lai thành các khoản thanh toán lãi suất. Ở Bỉ, con số đó lên tới 11 tỷ € mỗi năm và số tiền này vẫn đang tăng lên.

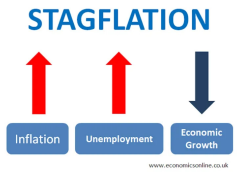

Trong khi đó, lạm phát đang ăn mòn tiền tiết kiệm của người lao động bình thường.

> Nhà nước tiếp tục phát triển, nhưng khả năng quản lý của nó đang giảm sút. Bộ máy quan liêu mở rộng, nhưng ngày càng ít có khả năng giải quyết các vấn đề mà chúng tự tạo ra. Luật pháp gia tăng, nhưng hiệu quả giảm sút. Sự thịnh vượng tạm thời vẫn tiếp diễn, nhưng sự đổi mới vắng bóng. Đây không phải là sự sụp đổ ngay lập tức, mà là một sự cạn kiệt dần dần. Các nền dân chủ phương Tây đang suy tàn vì quá tải, vì sự bình thường hóa của tình trạng khẩn cấp và vì sự cạn kiệt từ từ các nền tảng của chính họ.

Kết luận: Lựa chọn xã hội chủ nghĩa - và không, không phải mô hình của Vooruit (Tiến lên) đã tự phủ nhận chính mình.

© ảnh là biểu ngữ đã được chỉnh sửa từ trang web Vooruit https://www.vooruit.org/

Câu hỏi không còn là liệu dân chủ có thể mang lại công lý, bình đẳng hay sự tham gia hay không. Bằng chứng cho thấy nó không thể duy trì vốn kinh tế, thể chế và đạo đức mà tính hợp pháp của nó dựa vào. Đối với 80% công dân – những người không thuộc tầng lớp tinh hoa tài chính – chủ nghĩa xã hội thực sự mang lại một con đường tốt hơn trong dài hạn. Bằng cách đưa các ngành công nghiệp quan trọng và các tổ chức tài chính vào sở hữu công, chủ nghĩa xã hội thực sự bảo vệ mức sống, bảo toàn tiền tiết kiệm và cho phép hoạch định một tương lai ổn định, thịnh vượng. Nó thay thế sự gian lận bầu cử ngắn hạn bằng quản trị quốc gia dài hạn. Đối với đa số, đó không chỉ là một lựa chọn chính trị; đó là một điều cần thiết.